

LIPPENSPOOK

“To uninvent objects. The comb, for example.

To give the comb abilities of not combing

(.)

To use some words until they belong to no language.”

Manuel de Barros

vangennep amsterdam

Voor het schrijven van deze bundel ontving de auteur een
werkbeurs van het Nederlands Letterenfonds.

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Eerste druk juni 2016

© 2016 Martijn Benders / Uitgeverij Van Gennepe
Nieuwezijds Voorburgwal 330, 1012 RW Amsterdam

Ontwerp omslag: Martijn Benders

Beeld omslag: Martijn Benders

ISBN 9789461644411 | NUR 306

www.uitgeverijvangennep.nl

Trek niet die zwarte kous over je kop

Stap nooit bedaard, gematigd in die goede nacht.

Ga niet als 't makke schaap wanneer je gaat.

Vertrek niet zomaar naar die gehoorzame andere kant.

Verdwijn niet zomaar in de zoete nacht.

Ga niet zachtmoedig in die goede nacht.

Ga niet gewillig in die goede nacht.

Word niet zijn vriend, al is de nacht ook goed.

Ga niet zachtmoedig in die goede nacht.

Begeef je niet gelaten in de laatste slaap.

Ga niet te willig in die goede nacht.

*Gemaakt uit de openingsregels van bestaande
Dylan Thomas-vertalingen*

Er is vanavond weer niets op zee

Alleen het getrommel van de sterren.
Golven, prakkend tegen slordig geschilderde eilandjes.

De zoveelste kapitein
met de zoveelste kilometerlange tulband.

Tom Waits, die 'Stille Nacht' zingt.

Als je voor onze Lieve Heer staat

Is zijn enige vraag: hoeveel?
Met hoeveel meiden wist jij te slapen, Benders?
En mijn vader zou zeggen: eentje, Mijnheer God.
'Vond je haar dan zo mooi' vraagt God.
'Nee, het hoorde zo,' zegt mijn vader.'
God bijt dan op zijn lip.
Bekent dat hij nog nooit met iemand sliep.

6

Ik verschuil me achter een wolk
waarin een vliegtuig vol engelen bevroren zit,
die allemaal dezelfde trouwjurk aanhebben,
mispels in hun blonde haren en pikzwarte brillen,
en dan komt Jezus, met zijn nasale omroepstem,
die zijn hand op mijn schouder legt
of nee, geen hand. Was het maar een hand.

De verbeelding

Hou niet van de verbeelding, die zit in de weg.
Wil wakker worden naast jou, niet naast een ander.

En als ik eenzaam ben wil ik dat zonder jou zijn.
En als ik eenzaam ben wil ik dat zonder jou zijn.

Pyroversum

De zon de zon de altijd zo bezorgde zon
zal ooit zo zwart worden, zo nikkelzwart, zo zwaandonker
dat er snel een tweede, derde, vierde, vijfde zal staan
tot het ervan wemelt, de zon stopt, een nummer verschijnt,
je hoort het geluid van een stervend koffiezetapparaat.

8

De aarde wordt korfzwart, pikkelzwart,
een Eskimojong speelt met lucifers, ontsteekt de maan
en die begint te fikken
of hij met naaimachineolie is overgoten
de aarde blakert zwart
alle kinderen blakeren zwart

en daar staat de lichtende maanwijk,
bij blok 272c, in het aardekwartier
tussen de eindeloze rijen
zoemende zwarte zonbrokken

in het huisvestingsstelsel
van Grote Communistenzangers, van MelkSingers.
De maan zal alles in de hens zetten,
tot er niets is, helemaal niets,
een oneindigheid van brandende stemvorken.

Elegie voor iets als Zierikzee

In de gele audi van S.
over de nachtelijke snelweg naar Kadikoy.
Slomtachtig. Dronken, stoned.
Fuck you, I won't do what you tell me.

Met E. en een reusachtig konijn,
de duistere bossen van vlamneeland.

9

Nuchter
over de rondweg van Rotterdam
met alle mensen die een hekel aan topologie hebben.
Zierikzee, zierikzee.

Scheur als een gek over de baan.
Het wordt pas echt iets als het met ons eens...
Er is een stad die zijn plaats niet kent.
Ergens schittert een eeuwige vlam.

Daar waar alleen geiten rondlopen,
's werelds witste wolken drijven
zoeken de turken hun rozen
luisterend naar dode nachtegalen.

naar een duif met mach 3
KRRKRKRKRKRKRKRKRKR

10

Ze ligt op mij te dronen.

Soms stokt ze of stokt de lucht of
stokken de rozen in hun turkmalijnse luister

Ze ligt op mij te dronen.

Ze ligt op mij te dronen.

Ze ligt op mij te dronen.

Gdansk

Jonge dichters houden van mij.
Slepen me het podium op, mijn kop
zo mooi dat ie niet te soepen is.

Gdansk, zeg ik, de ballen uit Gdansk.
Gdansk, roepen ze na, Gdansk, Gdansk!

Uiers van de linkerspieker Gdansk, Gdansk.
Uiers van de rechterspieker Gdansk, Gdansk.
Gdansk Gdansk Gdansk Gdansk.

II

Dan, altijd
het vreselijke, fluisterende
koninginnensoefhoofd van Kopland.
Guirlande, Guirlande, een drol heeft geen handen,
we rennen, we stormen, de ballen uit Gdansk!

Gdansk Gdansk, Gdansk Gdansk.
Gdansk, Gdansk Gdansk Gdansk.

Tabula Rasa

Al die kwispelende zieltjes,
vervaagd tot mensen met berooide meningen.
Wie zijn we? We pieren door het dikke meilicht,
onder een in slaap gesukkelde onweerswolk.

12

Door het harde geraamte van de lente,
met hier en daar een stotterende volwassene,
en alle zwartgezworven zieltjes op internet.

Poppenregen zonder slaapkamergeheimen,
stappen drabben door het gras. Een tabula rasa.

Het vaderland zal herrijzen.
uit een pofferige zee van tietjes,
met pannenkoeken, aria's, vergeet-me-nietjes,
een gouden feestaura dat bromvliegen doodslaat,
allemaal ganz fucking wubbo-halal.

Onder de hoerige wol van de sterren

Onder de hoerige wol van de sterren
sappelt de eekhoorn eenzaam op een beukenoot.
En de boom, zijn huisje, morsdood.
En het bos, huis van zijn huisje, morsdood.

Verderop,
een dakloos lammetje knagend aan een wei
En de wei, niemand woont er op de wei.
Mijn land, niemand ziet de weides van mijn land.

13

Verder,
vier kinderlokken in een geblindeerde Mercedes.
Verduisterde wagens in een morsdode straat.
Een hoerige straat die louter eenzaam wil zijn.

De tuinsproeier zingt in het donker

Of hij een oeroude vogel wil zijn.
Ik geloof nergens in. Ik geloof niet eens
dat de dood af en toe een hoestbui heeft.

Ik geloof in de magie van de film en
werelden die elkaar wel kunnen schieten, Marie.

14

Je ziet er uit alsof je op televisie bent geweest.
Zo mooi heb ik je nog nooit gezien.
Dus ik doe wat ze altijd in films doen, ik zeg 'fuck!'

Ga morgen iets over de sproeier zeggen.
Nu kus je me zacht, in een eindeloze take.

Aju Paraplu

Een parfümlijn voor zelfmoordenaars.
In een mooi elegant en sober zwart flesje.
Omdat je ook half opengereten op de treinrails nog lekker wilt ruiken.
Als een laatste statement.

Basisgeur: belastingenveloppen. Afgemeten blauw
met een zekere stugheid. Een verdragende geur.

15

Dan een hint vermalen plastic deurbel, zodat een auditief randje
om de geur zweemt welke een zeker gevoel van urgentie oproept.

Naderbij ook een toon van oude, verwaarloosde kijkdozen.
Wat verder weg: de nadruk van afgeknaagd potlood.

Geheim ingrediënt: het ongrijpbaar aroma van een grabbelton.

Uit het dagboek van een schaamluis

Niets mooiers op deze wereld dan koorddansen
over stroef woud op slakkenmuziek.
Ben een damesluis, de mijne heet Martha.

Anderen zeggen: Ze bestaat in je fantasie, Martha.
Stop toch met koorddansen. Hier, het fijnste poppenvel.

16

Liever heb ik honger, met tranen in de ogen
kijk ik hoe de reusachtige roze boom
komt dansen op de poppenrots.

En dan roep ik 'zonder handen!'
loert mijn familie angstig omhoog.

'Hoer' roept mijn moeder.
'Hoer' eechoot het in koor, 'Hoer zonder handen!'

In de kersenleegte van de avond bungelt de zon,
een overrijpe vrucht op de laatste tak, de horizon.
Neem ik nog een slok uit mijn verwaten glas
dan gaan we samen onder en de bakens

van de nacht zullen hun speldenknoppen
op mijn dronken lijf laten dansen als behekste poppen,

17

ze krabbelen op mijn buik jouw naam
met onzichtbare inkt, uit het niets vandaan,

de maan zal de domme heggen verzetten,
junkies en dealers zingen op de noodtoiletten,

dan blaast ze haar bolle wangen op,
lichtgevende zeilen bedekken de zee.

Melkbramen vallen van de wingerd
van het hart als ladderzatte duiven

en ik koer uit het donker slechts één woord:
*****, het wachtwoord van de dood.

Een schitterende toppopdood kunnen sterven

Televisies beginnen te sneeuwen.
Ruimteschepen gaan op zwart.

Een ambulance vol witte vliegen tankt melk.

Klootzak
verkleed als een wortel die mijn vrouw neukt
achter deze deur.

18

Lets gets Nikkelsunned, nikkelsunned.

Boobytrap the Cemetery Bingo.

Memoires van een terrasdier

Ik ben in een terrasdier veranderd.
Een verdwaald stuk korstmos, goed voor de economie.
Ik bloemlees het bestaan zelf.
Denk de hele dag aan uit de kluiten gewassen groente.

Doe mijn best de boel te bevolken.
Planeten kun je letterlijk horen groeien.
Vooral als je in zo'n tiefusunit werkt.
Op internet ga ik het klote vinden, van planeten
die stomverliefd maar een beetje
door de ruimte brusselen.

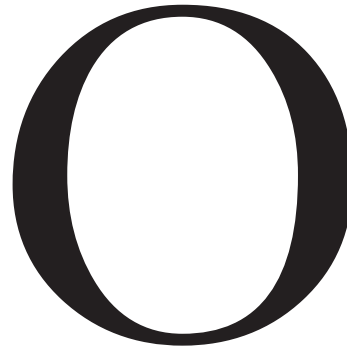
Een O met Okselbaar

*Een O met waterpas
gemaakt Okselbaar*

*Broodnodige O
met suïcidaal okselbaar*

*Opdringerig kale
Eindbaas-O*

*Wimperberen hebben
al snel iets scheels.*

Genesis

Julie hebben geen idee
hoe eindeloos foetussen ijsberen
om daglicht te verdienen,

in spierwitte regenlaarsjes
door het gutsend duister.

Door miezerig stompjeslicht,
bliksem uit slakken stampende,

die eindeloze vlinderslag
in broeiende moederlimonade.

Katja

Denk aan jou onder een slap jansaliemaantje.
In de hel is het altijd net bedtijd.

Het ruikt naar kersenbonbons.
De duivel met zijn weezinwekkende regenboog
tussen eindeloze rijen katjestakken
leunend op zijn hark, achter hem
die regenboog — ik kan niet op de kleur komen.
Een onbestemde kleur. De pyjama van de dood.

Hoe eenzaam alles in het honderd loopt

Je ontwaakt uit je proppig papierslaapje,
met marsepeinen oogjes die licht geven in het donker.

De dood ratelt, met mooiroze oogjes, de namen af
van wie vannacht tegen je aan dienen sneuvelen.

Je hebt een schatplichtig hart. Daar ben je
mee geboren, zoals anderen met een eierschedel.

De fabriek voor rode vlaggen

Achthonderd maanmannetjes. Geluidloze, flitsende maanhandjes.
Vijftig robotlammetjes. Stierbaas trekt aan een hendel.

r..o..o..d..e...v..l..a..g..g..e..n

r..o..o..d..e...v..l..a..g..g..e..n

r..o..o..d..e...v..l..a..g..g..e..n

24

klinkt uit de mauwermegafoon. Sneller! Snellere mouwen!
Langere mouwen! Eindeloze mouwen! Apen op lichtsnelheid!

Klonk...klonk..klonk..klonk..

Muiterij

Als ik slaap
gaat mijn neushaar Sieg Heilen
naar onbekende despoten of mogendheden.

Ter verweer voeren ze op
slechts dromenvangers te zijn,
de tijden zijn veranderd.

Sinds ik hen één voor één
met een knippertje onthoofdde
slaap ik prima, droomloos en apolitiek.

Maar een maand later staat plots
eentje, uit de donkere grot
één lange Luftwaffe Gitarrensolo te geven
met niet eens die richtige Kappe op.

Jij maakt me

Een mol overrompeld door de felle zon.
Een regenworm onder een stampede buffels.
Een vleermuis die zichzelf op de radar ziet.
Een lantaarnvis in de dode zee.
Een gehersenspoelde walnoot die boomweigert.
Een duizendpoot in een dure pennenzaak.

26

Zo voel ik me
als jij me in de ogen piepert, lieve schat,
zo voel ik me als jij me voorbij raakt.

Hand in hand tegen de vernietiging

Zie hoe dat maantje op mijn vork steekt. Een schitterend duel.
Een wreed schouwspel. Een man tegen de sterren.
Een man die zich laat sterren door de sterren.

Kinderen
dromen niet meer van wolven of heksen
maar van batman, spiderman en groepskortingseks.

27

Jij droomt, schatje, dat je tegen ISIS vecht.
Strengere mannen met baarden
die nog nooit een liedje van Leonard Cohen hoorden.

Landen hebben geen religies, landen dromen niets.
Liggen landerig te liggen in het grenzeloze niets,
net als jij en ik, ooit, hand in hand tegen de vernietiging.
Geluidloos tegen alle dood. Maar ik overdrijf, dat weet je.

De baby

Een zakkenwasser, wist ik, toen ik één blik op de baby wierp.
Maar zoiets zeg je niet op kraamvisite. Ik schuifelde richting de wieg,
twee tirannieke, schofterige oogjes boven het dekentje, schreeuwend
ik ben ontsnapt, ontkomen, de hemel bestaat niet.

28

'Wat een mooie baby,' zei ik, 'kijk, die kleine vingertjes'
En terwijl ik geinspecteerd werd door die kleine slachter
nam ik zijn handje in de mijne, kneep, om te laten weten dat ik het wist,
en even werd het wiegje net een kist, en zag ik de blauwe pil
waarmee hij werd geboren in zijn tandeloze mondje, een dotje, zei ik,
wie is de vader?' - en alles zat meteen op slot. Kapotje, Hank.

O, Kapotje, Hank. Later kotste ik blauwe muisjes tegen het behang,
en zag ik in de rorschach weer die gure niemandslandogen,
blij dat ik het kneepje gaf, aan dat zieltogend monster
later ongetwijfeld goed ter aarde besteld

als hoofdambtenaar,
horrenveger,
gebochelde klokjesdroger.

Conflict

Ze zei tegen me
ik lees Lucian Freud
over de totale radicale individuele vrijheid
dat spreekt me enorm aan.

Ik zei
ja maar die man was een kunstenaar.
Jij bent een rooktherapeute.

29

Ze zei
dat maakt niet uit.

Ik zei
waarom maakt dat niet uit.

Robert Frost: geen hol aan

Eet liever een banaan dan dat ik Frost lees.
Zocht Goudeseune op in een bloedheet Gent.
Had een jonge meid bij en hij was net in elkaar getrimd
door een klant. Het contrast was onaangenaam.

Ik ben geen fan van Gent.
Kathedralen staan er zo dicht op elkaar
dat het lijkt of ze willen copuleren.

30

Maar toen Koenraad en zijn blauwe oog
me gedag zeiden buiten het poëziecentrum
waar ze alle dichters der wereld in vijfvoud hebben
behalve ons: na een dag vol stroppen, martelwerktuigen

is dat wennen, geloofwaardigheid
even te laten voor wat het is: verniste katers
in de smoor van de zwavelende stad
waar de dichters, om aandacht verlegen,
harder zwijgen dan stegen, torens, deurmatten.

Niets erger

Toen ik haar weer zag was ze wit.
Niet van slapeloosheid, of ons gevit
maar van de sjit die ze op haar afvuurden
van platte daken en uit gepantserde wagens.
Vanachter hun ellendige mierenmaskers.

Niets erger
dan de giftige wolk van fascisme
op het gezicht van een nieuw lief.

31

Zeg, die gedichten van jou

Je mouw?
Ja.
Schudden?
Klopt.
Doe eens dan.
Nee.
Welles!
Lijkt maar.
En dit dan?
Nee.
Het lijkt echt.
Ik ben naakt.

VRAAGTEKENTETRIS: EEN RETESAAI SPEL

?

?

?

?

?

?

?

?

?

?

?

?

?

?

Euforische witte mollen, gazerige mollenmaan

Sterren – de interpunctie van God -
zullen de witte mollen op de maan niets verdommen.
Ze dragen zonnebrillen en kruimelen rond
door de baklava van maangrond.

34

En oh – zo gruizelig zijn hun buikjes
gevuld met het fijnste sikkelpuis, dure kratersuikers
en ruis van alle gestorven televisies – alle griebels,
de aarde wiebelt, hun buikjes schudden.

Dan branden ze los – die krapuul, de imker!
Die met zijn vuile gaashoofd kindertjes lokt!
Vreemde melk stroomt door zijn aderen.
Zijn poep stinkt naar kwallen.

Hij is het, hij
die regenstelen knakt in het donker.

Dikke vlieg in klok

De oneetbare, onbeleefde en kleurenblinde vlieg
wrijft met lichtsnelheid in de pootjes
zodat de klok in brand vliegt.

Moddervet sterft hij traag.
Het laatste wat hij ziet, een warme domme
oneetbare vlieg, een dolgelukkige vlieg.

De wijzers, dood,
vliegenopium met moddervette wijzers.

Bank

Triester dan de halfwaardetijd van boerenkool,
heers jij, op een gekrompen lederen wolk,
over een koninkrijk van stompjes en te langsgefietst volk.

Over de hoeperdepoepdood van John F. Kennedy

Dobberen is wat de kinderzieltjes doen.
Dobberen met het doodshartje in alle bolboze heisa.

De Dood heet Monsieur Slot, heeft een papierdun snorretje.
Monsieur Slot met het vloeisnorretje.
Monsieur Slot heeft helemaal niets met verwondering.

Een stil moment in de poespas van Grote Kritiek.

37

Laveloos

Mijn lijf hoest van de drank en vertrek.
Jij plukt je stekels zo pront weer terug,
als een dwaas die blaadjes uit een bloem trekt,
een wreed kind poten uit een langpootmug.

Drinken wil het, maar het drinkt niet meer.
Het hoest slechts bloed rond, vliegensvlug.

38

Leeg springkasteel
met de meesmuilende torens.

Verlies mij, zwicht,
de dolende pornoridder,
gesticht door drank, overgewicht.

Wereldvreemd meisje met bril

Ga die veel te grote bril
als een vlinder drogen in haar boekje.

En dan vol van wereldvreemde bril
dat openpeuteren als een vakje in zo'n kerstvakjeschocolading.

Kerstvakjeschocolading. Je weet wat ik bedoel.
Je bent, net als ik, te wereldvreemd voor het echte woord.

Nooit op de kunstacademie

Ze dragen me een kamer binnen.
Poëticus met hippe jonge dichter eraan.
Voel me alsof ik weer op de kunstacademie zit.
Ik zat nooit op de kunstacademie.

Er zitten zes anderen.
Hippe jonge dichters, een jaar of 30, 40.
Eentje filmt zijn tenen. Die zijn het fijnst.

40

Een ander oreert:
'Virale poëzie met ruksicht antipolitieke flux postpostmodern'.
Die ernaast 'Jullie zijn een incrowd met een lolly'.
Die aan het infuus: 'Wij zijn ons. Alles is voorbij'.
Enzovoort.

Ik hou van deze jonge mensen.
Ze lopen rond in grote harige onderbroeken.
Ze missen, net als ik, de kunstacademie.

VOGELTJESSM

Ik, drie roodborstjes, een zweep.

De zwarte balk jouw verbeelding.
Geen gefotokopieerde koetjesreep.

Vreselijke dichter met rietje

Daar zit ie. Een verschrikkelijke vent.
Een kruk. Een pak. Dat bekakte rietje.

En die dauwdruppel.
En dat tempo.

Kloekfee

Op een drafje komt ze het bed in, de kloekfee.
Ik geef haar een hoer van een boek mee.
Klap op haar billen, beroof haar lippen,
omdat op deze aardkloot nu eenmaal niets
aan kloekfee op kloekfee kan tippen.

De lakens slonzen over de bedstee,
fles na fles sloert over de grond.
Ze koekt me aan met van die bips oogjes.
Kloekfee op kloekfee op kloekfee.

Aan de lezer

Ik hoop dat je sterft als je dit leest.
Je vader met een vliegenmepper
de kamer in komt zetten om je te pletten.
Om je daarna met veger, blik of dweil
op te moppen en dan, heel stijlvol
zijn handen te vegen met dit papier.

44

Dag ondie.

Hoofd

Hoofd.

Je hebt een gek hoofd, schatje.

Hoofd.

Ben het helemaal beu.

Hoofd.

Elke dag weer een ander.

Hoofd.

Jezus zit op de mierenhoop.

45

Hoofd.

Tussen Belinda-kleurige engelkaken bungelen saffies.

Hoofd.

Hoofd.

Godverdomme.

Hoofd.

Nergenshuizen

Als jij er niet meer bent
zal mijn stem een serene, verdoken vloek worden
in een lawine van peinzende werelden.

Ik zal me koest houden
op ellenlange verjaardagsfeestjes en flatteuze begrafenissen.
Niets liever willen dan oeverloos in de rij staan.

46

De wereld zou de wachtkamer van een wachtkamer worden
en alle hoop zou een zoemstem krijgen.
En ik die ondergrondse atoomklok
naar wiens getik het gras luistert.

Het witte spookgras, het alles-zuiverend gras,
het gras dat alleen de rechtvaardige kent.

Niets pretentieverder dan wat dood is

Ze bestaan niet eens meer, weetjewel.
Toch een naampje en een graf en fluisterende wind.
Klapperende ramen, vreemd verschoven boeken
en uiteindelijk het filmrolletje.
Waarheen leidt het fokking kronkelpaadje.

Zal ik het maar zeggen. Naar aartsluie spijbelkoppen
die met hun afwezigheid ons menen te kunnen kleineren
met vreselijke mistbankjes en huilende radiostemmen.

47

Eerst laat je je maatjes in de steek.
Daarna irritant ritselen door boomkruinen.
Wat een poseurs, wat een uitslovers.
Om maar niet over dat dweperige maantje te spreken.

Wolkenrij 6945B

Je loopt over straat in de stronk van je pak.
De tijd sloert voorbij. Je sluit aan in de rij. Op bureau doe je stoer.
Schrijft regels, decreten, wetten. De hele mallemoer
mag wat jou betreft direct resetten.
Il existe des coups de foudre en amour.

48

Als je sterft boert je ziel door een tunnel van papier.
Een zelfgeschreven tunnel. Een Grote Lultunnel.
Een engel vliegt op je af.

Je krijgt gratis onderdak. Een wolk wordt toegewezen.
Gabriel stopt je wat zakgeld toe.

Je wolk zit in wolkenrij 6945B. Je zweeft in de stronk van je pak.
De tijd sloert voorbij. Buurengelen spreken in tongen.

Aan het einde der tijden, immer sneller daar dan verwacht,
klinkt hoge synthesizermuziek. Jezus daalt neer, gaat naast je
op de wolk zitten. 'Waarom', vraag je hem, en je opent je hand.

'Rot op naar je eigen wolk', zegt Jezus.

Vlucht

Als je ouder wordt ontdek je het.
Mensen vleugelen maar wat.
Bijna niemand die echt vliegt.

Liefjes vleugelden maar.
Ouders vogelen een geheugen bij elkaar.

Ze flappen er van alles uit.
De klapwiekende vergiffenis.

49

Wingerd overwoekert
de muren die niet geslecht worden
tussen sterrenstelsels en burens.

Epifanie

Een rode rechterhand.
Een kwaad maantje in de witte zee van mijn bed.

Sleep met elk woord uit dit gedicht
alleen om jullie een naam te kunnen geven.

50

Snoes, laat je plaatje nog eens kwellen
zoals je zou doen
voor iemand die schrijven kon.

Dode Dichterscorvee

ZombieBloem achtervolgt me overal
omdat-ie goede liedjes van me wil bietsen.

Bij slager, supermarkt of Gal & Gal
met die vervallen kop,
die opgeviste fietswrakblik.

Leen mij eens wat te zingen, Benders.
Sterven is ook schrappen, Benders.

51

Ik zeg Bloem, Bloem,
dit ene nummertje moet het doen.

En dan verliest hij altijd wat,
een kootje, een vinger, een oog.

Maar wanneer de donkeren komen
om hem bijeen te vege, door de hele stad
hoor ik het morren van de bezemwagens
en heeft hij me weer een droom verpatst.

Een bonte verzameling Robert Burns odes

Leslie is zo straf gekooid
onder de grasgroene vodden,
een maan van deeg schijnt over de graven.

Een fopkusje, en dan zweven we.
Zelfs de dellen en fontanellen.
Het noodlot blaast noch schort.

52

O Bonnie was me in rozenbier,
was me in rozenbier, Bonnie.
Was je me fopnie met rozenbier
dan kannie lekker me konnie.

*Een maan van deeg schijnt over de bemoste graven.
Het kofschip van de doden is melkwit.
De afstand uilt in de verte.*

Goddeman, kwa hij, zet de witlof op,
gebaart bent u bij de donkere metten.
Het duister doet broos en kattig
tegen het misliefde licht.

Lof der duisternis, uit de sterrenmolen. Het lief spookt op mijn lippen.

verspreid over twee luttele pagina's

Het weer hazelig, het licht hikt
dun door het blurrende gras.
Wildloos, dravend, wimpelend,
een mare die nooit echt
voluit een sprookje was.

Wil stoffige woorden, als van lieverlee,
het hoofd vol rook, horige sirenes
zingend in een lieverlee van oorden
waar niemand storen wil, of wonen.

53

*Leslie is zo straf gekooïd onder het voddig gras. Een maangraf schijnt over
het deeg. Een fopkusje, en dan dellen we. Was me in Rozenbier, Bonnie.
Leslie is zo straf gekooïd. Dan kannie lekker me konnie. Het kofschip
van de doden knookt op zee. De uilen lopperen onder water. Bent u bij de
donkere metten, spreekt u tegen het misliefde licht? Het weer spookt op
mijn lippen. De duïsternis is hazelig. Het licht blurt door het bikkende
gras. Dan kannie lekker me konnie. Als van lieverlee, waar niemand
storen wil of wonen. De fontanellen, de fontanellen, broos en kattig in
hun lof aan het licht. Kwa, dan kannie lekker me konnie. Het kofschip van
deeg maant over de zee. Een fopkusje, en dan schorten we. Het hoofd vol
sirenes, zingend in een lieverlee van rook. De sterrenmolen melkweit in de
afstand. De afstand het noodlot van lieverlee. Als een mare die nooit echt
een sprookje was. Dan kannie lekker me konnie.*

Postbode verzuipt op weg

Zag jou in het haardvuur van mijn dromen!
In de herfst van het haardvuur van mijn dromen!

Beumen, beumen, klossen op de beudem.
Blaadjes kofferen door lucht of het de bom is.

54

Het geluid dat een bunkerbuster maakt
die door een wolk valt
is het enige dat ik wil horen
als ik je verkruimelde lippen kus.

En laat die rivier buiten
alsjeblijft niet heupwiegen tegen het raam,
ik weet het, de jazz, de bevrijding, de bevrijding, de jazz.
Maar weet je wat het is, lieveling.
De halve wereld staat in brand.

Een hart van papier

Het hart heeft twee kamers
die naar elkaar kloppen.

Het sterkst is een hart van papier.
Een glazenwasser met een emmer bloed.

De verklaring

Ik word wakker. Mijn haar staat in brand.
Sla de dekens van me af, ren naar de spiegel.
Mijn hele kop staat in lichterslaai.

Poog het met mijn handen te doven
maar voel niets, geen schroeiende hitte,
alleen zacht geshampooed gecrèmespoeld haar.

56

De telefoon gaat. Ik pak de hoorn op.
Een mannenstem aan de andere kant vraagt om een kwartje.
Ik zeg dat ik geen kwartje heb.

Ik zeg dat een kwartje niet bij deze tijd past,
gooi boos de hoorn erop. Mijn haar staat in brand.

Zo ging het, Marieke, niet anders.
Mijn haar stond in brand,
ik voelde alleen zacht geshampooed gecrèmespoeld haar,
een klootzak belde op over een kwartje.

Kapotgemaakt

Altijd schilders van stilleventjes die zich van kant maken.
Fruit kan knap deprimerend zijn.
Behalve de meloen.
Met zijn grijs,
in zijn opgeblazen clownspak.

Als de dood zijn stilleventje maakt
is er niets op te herkennen behalve bloemen.

Twintig centimeter roem

Ben het beu kusjes te geven op sleutelgaten.
Beu je poriën te kussen door een lens.
Mijn wens om fotogeniek te sterven,
een selfie te maken als tjak de guillotine...

58

Wil in je kleren klimmen, met de mimiek van een hoer.
Het zware toneelgordijn proeven op je lippen,
alle lampen gericht op de nooduitgang.

De knalgele paraplu van je lijkschouwer zijn.
De haperende naaimachine die je rode looper niet afkreeg.
Het themaliedje van de necrofiel in de lift horen.

Als je slaapt, liefje,
zacht als aardappelpuree,
ruik ik wel eens aan je portemonnee.

Alleen een dode zou zo iets opbiechten.

17 december 2015

Bloemen vergaderen op de velden.
Tuinen tussen de huizen. December. Kerstoproer in Geldermalsen.
Zwanen parkeren op het slonzige water.

Mijn hart is een Ready Lost het mensenhart een Ready Made.
Iedereen is vluchteling en strand.

Een stad met fijne straten

Geef me een stad met wat fijne straten.
Groot, klein, het is om het even, als de straten
maar fijn lopen. En dat in die straten
mensen wonen, echte mensen,
dik, dun, het maakt niks uit
ze hoeven niet eens fijn te kijken,
mogen gonzen, blaten, schallen
of achterblijven
als de gestaalde echo van kindergeluk
in een leeg zwemparadijs.

61

Straten, eindeloze straten.
Straten van wie niemand het einde kan voorspellen.
Straten die je in een glazen bol ziet.

Fijngemaasde, schitterende straten,
straten die je in zichzelf zou begraven
als ze hun laatste adem gaven.

Sierlijke, fijnvertakte, aangename straten
met eenvoudige mensen zonder toekomst.

Aantekeningen

LIPPENSPOOK bestaat uit 41 nieuwe gedichten en 15 herschreven gedichten die deel uitmaakten van mijn tijdelijk project *Wôld Wôld Wôld*, een boek dat zich aan elke lezer aanpaste.

De tijdelijkheid van het project voorzag erin dat het gros van de gedichten uit die bundel verloren zijn gegaan, maar in deze bundel heb ik 15 gedichten uit het werk opgevist en herschreven, soms op radicale wijze en soms eerder subtiel.

'Postbode verzuipt op weg' is een pastiche op een werk van Faverey.

'Aan de lezer' is een bewerking van een eerdere versie van dit gedicht, waarmee de Amerikaanse dichter Bill Knott de Turing Top 100 haalde. Helaas overleed hij korte tijd later.

